

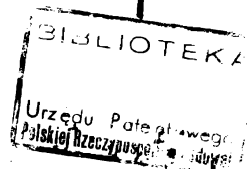
5 czerwca 1930 r.

2

URZĄD PATENTOWY

A21c 11/04

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ OPIS PATENTOWY

Nr 11758.

Kl. 2 b 7.

Alois Kulhanek
(Brno, Czechosłowacja).

Sposób i urządzenie do wyrobu bułek, względnie strucli, z kawałków ciasta.

Zgłoszono 30 czerwca 1928 r.

Udzielono 7 marca 1930 r.

Pierwszeństwo: 28 listopada 1927 r. dla zastrz. 1, 2 (Czechosłowacja).

Wyrób bułek z kawałków ciasta, krajanych maszynowo, odbywał się dotychczas ręcznie, przyczem toczono kawałki te po stole w ten sposób, że otrzymywano owalny placek ciasta. Na górnej powierzchni tego placka wytwarzano wgłębienie, wzdłuż którego płaski kawałek ciasta zwijano tak, że otrzymywał on kształt bułki.

Według niniejszego wynalazku robotę ręczną zastępuje się pracą maszynową, której wyroby odpowiadają wyrobom ręcznym ze względu na dobroć, kształt i wygląd, przyczem wydajność pracy jest większa. Oprócz tego otrzymuje się przy tej samej ilości ciasta podczas wypiekania większe bułki.

Na rysunku przedstawiony jest przykład wykonania wynalazku, a mianowicie

fig. 1 przedstawia w widoku z boku, a fig. 2 — w przekroju według linii $C-D$ na fig. 1, fig. 3 uwidocznia odmienne wykonanie urządzenia w widoku z boku.

Taśma transportująca doprowadza ciasto pomiędzy cylindry 1 i 2, obracające się w kierunku strzałki, pomiędzy którymi zostaje ono częściowo wywalcowane i przeprowadzone do przestrzeni pomiędzy cylindrem 2 a blachą A .

Blacha A jest nieruchoma i wzdłuż całej szerokości przestrzeni od a do b równoległa do osi cylindra, podczas gdy przekrój jej na przestrzeni od b do c posiada kształt trapezu, uwidoczniiony na fig. 2, lub jest wypukły. Górna środkowa część tej części trapezu, posiadająca szerokość około 1 cm, jest przytem prawie równoległa

do osi cylindra 2. Na przestrzeni od c do d blachą styka się z cylindrem.

Ciasto otrzymuje wgłębienie podczas przejścia pomiędzy cylindrami 1 i 2, szczególnie jednak dzięki działaniu krawędzi a blachy A na górną powierzchnię ciasta, podczas gdy wzdłuż części od a do b ciasto zostaje zwinięte tak, że powstaje zamknięty cylinder.

Przy dalszem przejściu ciasta pod częścią blachy b do części c ciasto otrzymuje kształt bułki, przyczem z powodu nierównej średnicy końce jej zwijają się ślimakowo, a zamknięcie skręca się.

Podczas przejścia bułki pomiędzy cylindrem 3, obracającym się w kierunku przeciwnym niż cylinder 2, a blachą B , która jest również nieruchoma i posiada przekrój, odpowiadający przekrojowi przestrzeni b do c blachy A , nierówności bułki i zamknięcia zostają wyrównane tak, że powstaje bułka, odpowiadająca bułce, wykonanej ręcznie.

Przy wykonaniu, przedstawionem na fig. 3, umieszczony jest przed maszyną cylinder 4, zaopatrzony w nieruchomą blachę C , której przekrój jest płaski i który posiada krawędź f . Na drodze od cylindra 4 do cylindra 1 ciasto zostaje przerobione w podobny sposób, jak pomiędzy cylindrem 1 a krawędzią b . Osiąga się więc dokładniejsze przerobienie ciasta.

Oddalenia blach od cylindrów, jak też oddalenia cylindrów 1 i 4 od cylindra 2 mogą być przestawiane. Korzystnem jest, celem lepszego przeprowadzania ciasta, zaopatrzenie wewnętrznych powierzchni blach i płaszczy cylindrów w rowki. Pośród cylindrów 4 i 1 i ponad niemi może być umieszczony lej, przez który dostaje się do maszyny mąka. Przy wyjściu z maszyny można zastosować urządzenie transportujące.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Urządzenie do wyrobu bułek,

względnie strucli, z kawałków ciasta, w którym kawałek ciasta zostaje wywalcowany pomiędzy dwoma cylindrami, obracającymi się w kierunkach przeciwnych, a następnie zwinięty pomiędzy jednym z tych cylindrów a powierzchnią, nadającą ciastu odpowiedni kształt, znamienne tem, że kawałek ciasta otrzymuje kształt strucli pomiędzy cylindrem (2) a przedłużeniem powierzchni kształtującej (b, c).

2. Urządzenie według zastrz. 1, znamienne tem, że wytworzona struclę przeprowadza się pomiędzy cylindrem (3), obracającym się w kierunku przeciwnym, niż kierunek obrotu cylindra (2), a częścią kształtującą (B), przyczem zostają usunięte powstające przedtem nierówności i zamknięcia.

3. Urządzenie według zastrz. 1, 2, znamienne tem, że kawałek ciasta przeprowadza się przed jego przejściem pomiędzy parą cylindrów (1 i 2) pomiędzy cylindrami (4 i 2), a następnie pomiędzy cylindrem (2) a kształtującą powierzchnią (f, g).

4. Urządzenie według zastrz. 1—3, znamienne tem, że powierzchnie kształtujące posiadają występy (przy a i f), tworzące wgłębienie.

5. Urządzenie według zastrz. 1—4, znamienne tem, że przekrój powierzchni kształtujących (b, c, B) jest trapezowy lub wypukły.

6. Urządzenie według zastrz. 1—5, znamienne tem, że kształtujące powierzchnie mogą być przestawiane względem ich cylindrów, a cylindry (4, 1) względem cylindra (2).

7. Urządzenie według zastrz. 1—6, znamienne tem, że powierzchnie kształtujące i płaszczy cylindrów są rowkowane.

Alois Kulhanek.

Zastępca: Inż. H. Sokal,
rzecznik patentowy.

Fig. 1.

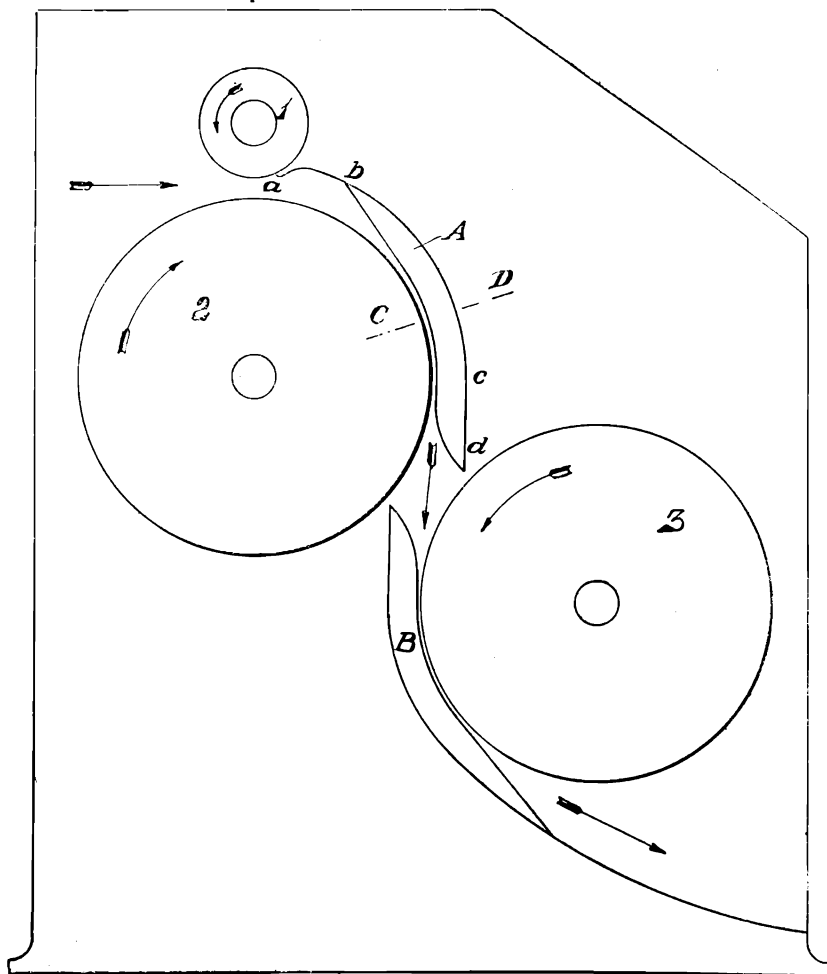

Fig 2

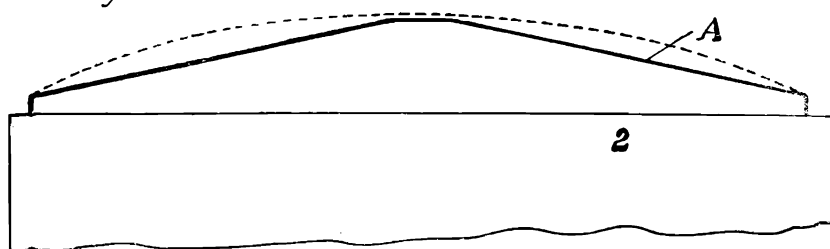

Fig. 3.

